

ดร.ไตรรงค์...กับวิสัยทัศน์ 30 ชิงแจ้ว

©...สมบัติ นราวุฒิชัย

เลขาธิการ สมาคมนักวิเคราะห์หลักทรัพย์

เปิดตัวได้อย่างมีสีสัน สมฉายา ดร.ไตรรงค์ ที่ได้เข้ามาเป็นรองนายกฯ ด้านเศรษฐกิจ รองนายกฯ ท่านนี้ มีภาพของความเป็นนักเศรษฐศาสตร์ตึกดอกเตอร์ และเป็นอดีตอาจารย์มาก่อน รวมทั้งมีความเก่าอยู่ในแวดวงการเมืองมาร่วม 30 ปี เคยเป็นทั้งรัฐมนตรีและรัฐมนตรีช่วยว่าการมาประมาณ 4 กระทรวง แถมด้วยเป็นรองนายกฯ รวมกระทั่งรัฐมนตรีเงาช่วงปี 2551 ที่พรรคประชาธิปัตย์ยังเป็นฝ่ายค้าน

การให้สัมภาษณ์ในจังหวะเปิดตัวนี้ ดร.ไตรรงค์ทำให้หลากหลายสีสันจริงๆ มีทั้งวิธีการพูดให้ง่ายฟังสนุก และชูกรอบความคิดหลักเรื่องต้องทำแผนระยะยาว 30 ปีข้างหน้าสำหรับประเทศไทย

ถัดมาอีกวัน ท่านให้สัมภาษณ์เรื่องรถถูกขูดสี (นัยว่า โดนพวกแสบๆ รับน้องใหม่) ด้วยสีหน้ายิ้มแย้มไร้โทสะ บอกว่า “ถ้าขูดแล้วมีความสุขก็ขูดไปเถอะ ถูกขูดบ้างก็ตีมันจะได้ซ่อม”

นี่ถ้าเป็นนักมวยไทยต้องบอกว่า เชิงดีเหลี่ยมมวยดี เก้าเกมและเก็บอาการเก่ง รวมถึงตอนรำไหว้ครูมีศิลปะการรำสวยสุดๆ เขียนมวยเริ่มเทใจมาแทงกันอุตลุด เรียกว่าเฮียเลี้ยงชีไตรรงค์ เฮียสงก็ชีสามสี่ คือแย่งกันชี่มวยฝั่งเดียวกัน

ผมเองในฐานะที่เป็นนักวิเคราะห์รุ่นใหญ่คนหนึ่ง และสนใจติดตามข่าวสารการเมืองมาตั้งแต่สมัย 14 ตุลาปี 2516 ตอนยังเป็นนักเรียนชั้นประถม จึงขออนุญาตฝากความหวังว่าท่านจะรักษาเหลี่ยมมวยตอน

เริ่มชกจริงได้อย่างต่อเนื่อง และดึงเพื่อนๆ น้องๆ นักการเมืองให้รู้จักการวางวิสัยทัศน์ระยะยาว คิดกันอย่างจริงๆ เพื่อประเทศ ใช้ศิลปะแม่ไม้มวยชั้นสูง มากกว่าการชกแบบฉาบฉวยอย่างที่ส่วนใหญ่เป็นกันอยู่

และด้วย ดร.ไตรรงค์ อยู่ในวงการเมืองมาเกือบ 30 ปี จึงน่าจะรู้ทางมวยของบรรดานักการเมืองเป็นอย่างดี ยิ่งเป็นพรรคร่วมด้วยแล้วการจะกล่อมให้คิดอะไรไกลๆ มากกว่าเพื่อหาเสียงระยะสั้นมันยาก

แต่เมื่อท่านกล่าวพูดถึงวิสัยทัศน์ 30 ปี รวมทั้งจะมีที่ปรึกษา 30 คน ผมจึงเชื่อว่าท่านจริงจั่งมุ่นมั่นกับเรื่องนี้แน่ และถือเป็นการช่วยให้คอการเมืองแนวปุ่นรู้สึกสนุกขึ้น คงจะมีแนวคิดดีๆ ที่ทำให้ประเทศไทยดูดีขึ้น และอีก 30 ปีก็ยิ่งแจ้ว

สามประเด็นที่ ดร.ไตรรงค์ แตะถึงคร่าวๆ ว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องคิดคือ เรื่องพลังงานทดแทน เรื่องพัฒนาระบบชลประทาน และยุทธศาสตร์ด้านโลจิสติกส์เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ ผมเห็นด้วยและขอสนับสนุนแนวคิดทั้งหมด

ข้อเสนออื่น

อย่างไรก็ตาม ผมมีมุมมองข้อเสนอในเรื่องอื่นๆ ที่อาจเป็นประโยชน์กับประเทศของเราได้ในระยะยาว คือ

- ต้องหาทางรักษาจุดแข็งที่เหลืออยู่ของประเทศไทย เช่น ความสมบูรณ์ของแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทั้งทะเลหรือภูเขา ตลอดจนจิตวิญญาณธรรมชาติ วัฒนาอารามที่สวยงามและสะอาดตา

นอกจากดูแลไม่ให้ทรุดโทรมแล้ว ต้องดูแลให้สะอาด เรียบร้อยและปลอดภัย ส่วนในเขตกรุงเทพฯ นั้น นอกจากต้องสะอาดปลอดภัยแล้ว ต้องแถมเรื่องฟุตปาธที่น่าเดิน คือกว้างพอ สะอาดพอ และจะให้ดูดีน่าจะไปช้อปปิ้ง “เป้าหมาย 5 ปีเมืองไทยไร้ชอทาน”

- จุดแข็งถัดมาของไทยน่าจะเป็นเรื่อง

อาหาร นอกจากผลไม้ต่างๆ ที่อร่อยแล้ว ความสุขของคนไทยและความสุขของนักท่องเที่ยวคือ ร้านอาหารที่อร่อยมากๆ ซึ่งเมืองไทยก็มีมาก แต่ช่วงหลังๆ มาเนี่ย ผมว่ามีร้านประเภทไม่ได้เรื่อง ผีมือฉาบฉวยก็มากมายเต็มเมืองเหมือนกัน

ลองจัดงานใหญ่ๆ ดึงดูดความสนใจนักท่องเที่ยวและส่งเสริมให้คนไทยทำอาหารอร่อยขึ้น เช่น มหกรรมออกร้านอาหารแถมด้วยการจัดแข่งขันตัดสินทำอาหารอร่อยสุด เช่น ข้าวหมูแดง ข้าวมันไก่ ก๋วยเตี๋ยวผัดซีอิ๊วไก่ย่าง หมูหัน เบ็ดเตล็ด หูฉลาม ฯลฯ

หรือจะลองทำอย่างที่เขาประกวด AF แต่เปลี่ยนจากสร้างนักร้อง มาเป็นสร้างนักทำอาหาร แดมต่อยอดให้เกิดการจ้างงานใครชนะเลิศ รัฐบาลเปิดร้านอาหารให้ทำงานจริงไปเลย เป็นต้น

- เต็มจุดแข็งให้แก่ภาคธุรกิจและดึงดูดเงินลงทุนตรงจากต่างชาติ หลายปีมานี้จะเห็นได้ว่า ความน่าสนใจในการลงทุนจริงในไทยนั้นถดถอยไปตามลำดับ ปัญหาบางเรื่องคงแก้ไม่ได้ถึถึถึถึ เช่น ปัญหาความแตกแยก رأวลึกทางการเมืองและกลุ่มสังคม

แต่ตัวที่อยู่ในวิสัยที่รัฐบาลจะปรับแก้ได้ เช่น อัตราภาษีนิติบุคคลที่สูงกว่าเกือบทุกประเทศในย่านเอเชีย โดยเฉพาะประเทศที่มาแย่งความเป็นดาวเด่นของไทยไปหมด

ปัจจุบัน รัฐบาลเก็บภาษีนิติบุคคลได้ปีละสี่แสนกว่าล้านบาท จากระดับภาษี 30% ถ้ารัฐจะยอมรับฟังที่ภาคเอกชนเคยขอ โดยยอมเจอกันที่ครึ่งทางกว่าๆ คือ ลดลงสัก 3% จากที่ขอไว้ 5% การเก็บภาษีเงินได้นิติบุคคลปีแรกจะลดลงประมาณ 4 หมื่นล้านบาท

แต่มองยาวๆ จะทำให้ประมาณการจำนวนการลงทุนในอนาคตมีมากขึ้น รวมทั้งเกิดการจ้างงานมากขึ้น แทนที่จะย้ายฐานการผลิตไปเวียดนาม จีน มาเลเซีย ฯลฯ กันหมด อาจจะคุ้มและทำให้แผน 30 ปีแจ้วเป็นได้จริง

หรือถ้ายังไม่ถึง จะลองใช้วิธีสลับตัว เก็บภาษี เช่น ไปเก็บภาษี VAT เพิ่มเติมสัก 1% มาชดเชย ตัวเลขภาษี VAT ที่เคยเก็บได้ปีละ 5 แสนล้านบาท เก็บเพิ่มอีก 1% ก็จะมีเพิ่มขึ้นไปอีก 7 หมื่นล้านบาท ซึ่งผลกระทบต่อราคาสินค้าแทบไม่มีปัญหาสำหรับ 1%

- ปรับปรุงมาตรการบางอย่างของรัฐให้ได้ผล ได้น้ำได้เนื้อขึ้น เช่น บรรดามาตรการของฟรี อาจได้ผลด้านประชานิยมเพื่อการเลือกตั้ง ลองปรับมาเป็นของถูกแทนของฟรี เพื่อให้ประชาชนยังมีส่วนร่วมในการช่วยกันยังซึ่งใจเวลาจะใช้ของที่เคยฟรีเหล่านี้

นอกจากนั้น ถ้ารัฐจะมีแผนทุ่มงบฝึกอบรมอาชีพ ซึ่งฝึกแล้วไม่มีงานทำ ช่วยเปลี่ยนเป็นสร้างงานจริงให้ประชาชน จะช่วยให้คนไทยเข้มแข็งจริง ยกตัวอย่างเช่น

- โครงการสร้างนักร้านอาหาร ประกวดชิงชนะเลิศประเทศไทย แล้วตั้งร้านอาหารให้ (ตามที่เขียนไว้ก่อนหน้านี้)

- โครงการเปิดบริการโรงพยาบาลรัฐแบบ Full Service และ Full Time ตลอดวันหยุดแบบเอกชน โดยอาจจะจัดทั้งแบบราคาประหยัดและแผนกราคา Premium สำหรับรองรับผู้มีรายได้ปานกลางถึงสูง จะขยายตำแหน่งงานมากมายไล่ไปถึงเจ้าหน้าที่ธุรการ ทำความสะอาด

(ผมเคยเขียนไว้ครั้งหนึ่งแล้ว ดูรายละเอียดได้ใน www.saa-thai.org บทความ 26 ธ.ค. 2551)

หรือการจ้างงานทำหน้าที่ใหม่ที่จะสร้างประโยชน์ให้ประเทศได้จริง เช่น

- หน่วยงานทำวิจัยตลาดด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวทั่วประเทศ หรือหน่วยงานพัฒนาความสะอาดเรียบร้อย จัดแต่งต้นไม้สวนสาธารณะให้ดีกว่านี้

- สายตรวจเอกชน สืบเสาะดูแลบริเวณทุกจังหวัดชายแดน แก้ปัญหาลักลอบเข้าเมือง ขนของเถื่อน ขโมยรถ ทั้งนี้เนื่องจากการใช้เจ้าหน้าที่รัฐอย่างเดียว ยังมีปัญหาเหล่านี้อย่างท่วมท้น ลองใช้สายตรวจเอกชน โดยว่าจ้างเป็นโครงการโครงการไป อาจจะได้ดีขึ้น

ฯลฯ

ทั้งหมดก็เป็นตัวอย่างความหวังที่ผมตั้งไว้ ในวาระที่ได้รองนายกฯ ด้านเศรษฐกิจที่เป็นผู้ใหญ่อารมณ์ดี มีความรอบรู้ แดมชูวิสัยทัศน์ 30 ปีข้างหน้า

ผมขอเชิญผู้อ่านเข้ามาในเว็บไซต์สมาคมนักวิเคราะห์หลักทรัพย์ (www.saa-thai.org) มีบทความของผมและนักวิเคราะห์ชื่อดังให้ท่านติดตามครับ ○